ΕΤΟΣ Β. ΑΡΘ. 74

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Συνδρομὴ ὑποχρεωτικὴ ἐτησία προπληρωτέα ἐν Κύπρῳ. Σελ. 8. Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Σελ. 12.
Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τῆς "ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ" καταχωρίζονται δωρεάν. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν.
Πᾶσα ἀποστολὴ ἀφορῶσα τὴν "ΣΑΛΠΙΓΓΑ" δέον νὰ διευθύνηται τῷ Συντάκτῃ Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩι εἰς Λεμησσόν.
Editor S. Hourmouzios LIMASSOL.

☞ Μὴ πράττε ἔργα τῶν ὁποίων ἡ δημοσίευσις σοὶ προξενεῖ ἐντροπήν, διότι γρήγορα ἢ ὀργὰ θὰ φανερωθῶσι.

ΚΥΠΡΟΣ. | ΤΕΤΑΡΤΗ. | 7, ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1885.

Η ΟΠΤΙΚΗ ΑΠΑΤΗ.

[συνέχεια ἀπ' ἀριθ. 73]

Μαθόντες οἱ Κύπριοι τότε ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις εἶπεν εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ παρατηρήσῃ καὶ νὰ προσέξῃ καλὰ μὲ ποῖον τρόπον θὰ διοικήσῃ αὐτὴ τὴν Κύπρον διὰ νὰ διοικήσῃ κ' ἐκείνη τὴν Μ. Ἀρμενίαν, ἔχαιρον καὶ ἠγάλλοντο καὶ ἐσκίρτων ὅτι τόσον καλὰ θὰ διοικηθῶσιν, ἀφοῦ θὰ γείνωσιν ὑπογραμμὸς καὶ τύπος εἰς ἄλλας κακὰς Κυβερνήσεις, ὥστε θὰ γείνωσι ζηλευτοὶ καὶ μακάριοι εἰς κακοδιοικουμένους λαούς, οἱ ὁποῖοι βεβαίως θὰ προσεύχωνται νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ νὰ παρακαλοῦν τὸν Θεὸν νὰ τοὺς ἀξιώσῃ τέτοιας καλῆς τύχης ὡς τῶν Κυπριωτῶν. Καὶ λοιπὸν τὸ πλῆθος ὅλον ἐκεῖνο τῶν Κυπρίων ὅσοι ἔδωκαν εἰς τὰς ἀρχὰς διαφόρους αἰτήσεις καὶ ἔκαμαν διάφορα παράπονα ἀπῆλθον εἰς τὰ ἴδιά των μὲ μεγάλην χαρὰν καὶ μὲ ὄχι ἐλπίδα ἀλλὰ βεβαιοτάτην βεβαιότητα ὅτι θὰ ζητηθῶσι μετά τινας ἡμέρας καὶ νὰ λάβωσιν ἀπάντησιν ἀναιροῦσαν ἀμέσως ὅλα τὰ δεινά των ὅσα ἐκ τῆς προηγουμένης κακοδιοικήσεως ὑπέφερον.

Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθῃ ὁ ἀναγνώστης μας ποίου εἴδους αἰτήσεις καὶ ἀναφοραὶ ἐδόθησαν διὰ νὰ παραβάλῃ μὲ αὐτὰς τὴν ἀπάντησιν, καὶ νὰ γνωρίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν μεγάλην ἀλήθειαν τῶν γραφομένων μας, σημειοῦμεν ἐνταῦθα τὰς κυριωτέρας αἰτήσεις καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραβάλῃ τὰς σημειώσεις μας αὐτὰς μὲ τὰ τότε κατάστιχά της.

Α΄). Ὡς πρώτη ἀναφορὰ (ἐκ τοῦ εἴδους δηλ. τῆς ὁποίας ἐδόθησαν αἱ περισσότεραι), ἦτο ἡ ἑξῆς· «Τὸ σπῆτί μου (ἢ τὸ χωράφι μου κλ.) ἐνῷ τὸ ἠγόρασα διὰ δύο χιλ. γρόσια οἱ ἐκτιμηταὶ τῆς τουρκ. κυβερνήσεως μοῦ τὸ ἐξετίμησαν διὰ 10 χιλ. καὶ τοιουτοτρόπως πληρώνω ἀντὶ 8 40 γρ. κτηματικὸν φόρον. Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Σ. Κυβέρνησίν μου νὰ διατάξῃ τὴν διεραπείαν τοῦ κακοῦ τούτου».

Β΄.) Δευτέρα ἀναφορὰ (ἀφορῶσα τὸ γενικὸν) ἦτο ὡς ἑξῆς· «Ὁ δεῖνα δεκατιστὴς μοῦ παρεμβάλλει πλεῖστα κωλύματα καὶ δὲν μ' ἀφίνει νὰ σηκώσω τὸ σιτάρι μου ἐγκαίρως ἀπὸ τ' ἀλῶνι διὰ νὰ μὴ βλαβῇ ἐκ τῆς κακοκαιρίας».

Γ΄). ἀνκφορὰ ἦτο ὅτι «Οἱ ἐνοικιαστὴ τῆς δεκάτης (διότι ἦσαν ἐνοικιασταὶ ἀκόμη τότε) ἀντὶ νὰ πάρουν, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ μέρους, τὴν δεκάτην τοῦ δεῖνος πράγματος εἰς εἶδος, ἀπαιτοῦν νὰ τὴν λάβουν εἰς χρήματα.»

Δ΄). Ὡς τετάρτην ἀναφορὰν ἂς θεωρήσωμεν μίαν δοθεῖσαν κατόπιν τοῦ ἑξῆς συμβάντος τότε ἐν τῇ πρωτευούσῃ μετά τινα καιρὸν ἀπὸ τῆς ἀγγλ. κατοχῆς: Ζαπτιές τις, ὑπάλληλος πλέον τῆς ἀγγλικ. κυβερνήσεως, ὀθωμανὸς, ἐφιλονείκει μεγαλοφώνως καὶ ὕβριζεν ὑποδηματοποιόν τινα χριστιανόν. Ἐκ περιεργείας ἐπλησίασάν τινες χριστικνοὶ διὰ νὰ μάθωσι τί τρέχει, ὅτε ὁ ἕτερος τῶν ζαπτιέδων [διότι ἦσαν δύο] εἶπε μεγαλοφώνως «νέ ἰστέρσιιζ σιζ πούραγιακ πρὲ κιαουρλάρ;» [τί ζητεῖτε σεῖς ἐδῶ βρὲ ἄπιστοι;] Οἱ χριστιανοὶ ἀκούσαντες προφερομένην τὴν σκανδαλώδη ταύτην ὕβριν τόσον ἀφόβως τόσον δημοσίᾳ, ἐνῷ ἤρξατο νὰ ἐκλίπῃ καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς Τουρκίας, ἤρχισαν νὰ τρέμουν σύσσωμοι ἀπὸ θυμὸν καὶ νὰ συνεννοῶνται μεταξύ των, ὅτε εἷς ἐξ αὐτῶν τοὺς λέγει «τί σκέπτεσθε τέτοια ἀνόητα πράγματα; ἀναφορὰν ἀμέσως εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τότε βλέπετε». Καὶ ἅμ' ἔπος ἅμ' ἔργον. Ἔκαμαν ἀναφορὰν καὶ «ἐὰν τὴν σκανδαλώδη ταύτην καὶ ὑβριστικὴν λέξιν—ἔλεγον μεταξὺ ἄλλων ἐν αὐτῇ—ἀκούσωμεν καὶ ἐκ δευτέρου ἐκ στόματος Τούρκων, προειδοποιοῦμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν ὅτι αἱ συνέπειαι θὰ ὦσιν ἀρκεταὶ δυσάρεστοι». Ὑπεγράφησαν ἐν αὐτῇ πλεῖστοι ὅσοι χριστιανοὶ καὶ τὴν ἔδωκαν.

Αἴ! βέβαια ἦτο σοβαρὸν τὸ πρᾶγμα καὶ ἡ Κυβέρνησις θὰ ἔκαμνεν ἓν ἀρκετὰ καλὸν καὶ ἱκανοποιητικὸν βῆμα διὰ νὰ λείψῃ πλέον ὅλως διόλου ἡ λέξις «γιαούρ» καὶ ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Τούρκου καὶ ἀπὸ τ' αὐτιὰ τὰ δικά μας· δι' αὐτὸ δὲ καὶ ὄχι μόνον οἱ δόντες τὴν ἀναφορὰν ἀλλὰ καὶ ὅλοι ὅσοι ἤκουσαν καὶ ἐνόησαν τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος παρουσιάζοντο δὶς καθ' ἑκάστην καὶ ἠρώτων ἂν ἐλήφθη ἀπάντησις . . .

Ἔφθασε τέλος πάντων ἡ ἀπάντησις! Ἦτο κλεισμένη εἰς ἐπίσημον φάκελλον,

μεγάλον, μεγάλον, καὶ διηυθύνετο πρὸς τὸν πληρεξούσιον ὅλων . . . . Ἐτρέξαμεν ἀμέσως νὰ εὕρωμέν τινα γνωρίζοντα τὴν Ἀγγλικὴν νὰ μᾶς ἐξηγήσῃ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπαντήσεως, ἕως οὗ δὲ νὰ τὸν εὕρωμεν ἀδύνατον νὰ ἐξηγηθῶ τί ἐγένετο ἐντός μας. Λαμβάνει τὴν ἀπάντησιν ἀνὰ χεῖρας, καὶ ἐκεῖνος ἀφοῦ εἶδε φαίνεται τὴν τόσην περιέργιάν μας ἠθέλησε νὰ μᾶς βασανίσῃ κομμάτι, τὴν ἀνέγνωστε μυστικῶς καὶ ἐστάθη ὀλίγον καὶ ἐσυλλογίζετο. Ἡμεῖς ἐβυθίζαμεν τὰ μάτια μας μέσ' 'ς τὰ μάτια του νὰ διαβάσωμεν ἐκεῖ μέσα τὴν μεγάλην ἱκανοποίησιν καὶ τὰ μεγάλα μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε πρὸς τοῦτο ἡ Κυβέρνησις χάριν τῆς ἡσυχίας πρῶτον καὶ χάριν τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου. «Τέλος πάντων κύριε (ἦτο ὁ χρυσοῦς νέος κ. Ξανθιππίδης) πέτε μας παρακαλῶ τί γράφει ἡ ἀπάντησις; «Ἄκουσε φίλε μου—μᾶς λέγει—ἡ ἀπάντησις λέγει ἔτσι». «Δὲν βλέπω τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον ἡ λέξις χιαούρσας προσβάλλει» καὶ ἔφερεν ὑπογραφὴν τοῦ τότε διοικητοῦ, νῦν δὲ δικαστοῦ Λευκωσίας. Φαντάσθητε ἄνθρωπον νὰ τρέχῃ εἰς μέρος εἰς τὸ ὁποῖον ἔβαλεν ἢ εἶνε βέβαιος ὅτι ὑπάρχει θησαυρὸς καὶ ἀφοῦ ἀνοίξῃ τὸ μέρος νὰ εὕρῃ ἀντ' αὐτοῦ ἕν σῶμα νεκροῦ τοῦ ὁποίου ἡ κεφαλὴ νὰ τὸν φυσᾷ 'ς τὰ μμάτια, διὰ νὰ ἐννοήσητε τί ἠσθάνθημεν καὶ ἡμεῖς τὴν ὥραν ἐκείνην. Ἄλλος ἔτριβε τὰ μμάτια καὶ ἄλλος ἐκαθάριζε τ' αὐτιά. Τὸν ἠρωτήσαμεν ἐκ δευτέρου· τὰ αὐτά. Ἐσκέφθημεν ὅτι πιθανὸν ὁ κ. Ξανθιππίδης νὰ μᾶς ἐχωράτευεν ἢ νὰ μὴ τὸ ἐξήγησε καλὰ (ἐθεωρήθη κι' ὁ πτωχὸς Ξανθιππίδης ὡς ἀμαθής). Ἐτρέξαμεν λοιπὸν εἰς ἄλλον· τὰ αὐτά.

Ἐξαγκάσαμεν τότε ὅλοι τὰ δάκτυλά μας ὡς ἄλλας ἀλλάντας καὶ διηυθύνθημεν ἕκαστος ἐν πριγκηπικῇ σοβαρότητι καὶ θρησκευτικῇ σιωπῇ, τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν κλειστὸν καὶ τὸν ἄλλον ἀνοικτὸν ἔχοντες· δὲν πιστεύω δὲ νὰ εὑρεθῇ κανεὶς ἐξ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔβλεπον εἰς τὸν δρόμον μὲ τέτοιον τρόπον καὶ νὰ μὴ ἐσκέφθη ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ἀναγκαῖον ἕν φρενοκομεῖον 'ς τὴν Λευκωσίαν.

[ἀκολουθεῖ.]

Ἀπὸ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Α. Ἐξοχ. ὁ Μ. Ἀρμοστὴς εὐηρεστήθη νὰ διατάξῃ ἵνα:

1. Κάθε πλοῖον τὸ ὁποῖον ἔρχεται ἀπό τινος μέρους τῆς Γαλλίας καὶ τὸ ὁποῖον δὲν ἔκαμε τὴν κάθαρσίν του εἰς κανένα ἄλλον λιμένα, νὰ μὴ γίνεται δεκτὸν εἰς κανένα λιμένα τῆς Κύπρου παρὰ μόνον εἰς τὸν τῆς Λάρνακος.

2. Κάθε τέτοιον πλοῖον θὰ κάμνῃ κάθαρσιν εἰς τὸν λιμένα Λάρνακος ὁλοκλήρους ἡμέρας.

3. Κιβώτια τῶν ἐπιβατῶν καὶ ἐμπορεύματα θὰ καπνίζωνται εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον Λάρνακος. Τὰ παληόρουχα (πατζαβοῦρες) δὲν γίνονται δεκτά. Τὰ ἐμπορεύματα τὰ ὁποῖα δὲν μολύνονται δὲν θὰ καπνίζωνται.

4. Τὰ γράμματα κλ. ὅσα θὰ ἔρχωνται ἐκ Γαλλίας θὰ στέλλωνται κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ λοιμοκαθαρτήριον νὰ καπνίζωνται καὶ ἔπειτα νὰ δίδωνται.

Ἐξεφουρνίσθη ἀπὸ τὸ Τρώοδος ταῖς 10 Αὐγούστου 85.

Τέτοια ξεφουρνίσματα εἶνε τωόντι καλὰ, ἀλλὰ πιθανὸν εἰς τὴν Συρίαν ὅσοι πηγαίνουν ἐκ Γαλλίας νὰ κάμνουν κάθαρσιν μιᾶς μόνον ἡμέρας καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νὰ ἔρχωνται εἰς Λάρνακα, κατὰ δὲ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν νὰ γίνωνται δεκτοὶ ἄνευ ἄλλης καθάρσεως. Εἶνε λοιπὸν ἀρκετὴ ἡ κάθαρσις ἐκείνη τῆς μιᾶς ἡμέρας;

Μεγάλη αὐστηρότης χρειάζεται ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως δι' αὐτά, καὶ μάλιστα τώρα ὅπου ἔχομεν φόβους διὰ τὴν φυλλόξηραν ἡ ὁποία ἂν εὕρῃ μίαν χαραμαγδιὰν εἴτε ἀπροσεξίας τῶν Τελωνῶν εἴτεἀδιαφορίας τῶν Γραμματέων εἴτε κατεργαρίας τῶν Φαρισαίων καὶ εἰσχωρήσῃ εἰς Κύπρον, τετέλεσται πλέον! ὄχι μόνον τὰ ἀμπέλια καὶ τὰ δένδρα ἀλλὰ καὶ τὰ φύλλα τῆς καρδιᾶς μας θὰ ξηράνῃ, καὶ τότε ἀδιάφορον ἂν ξηράνῃ κ' ἡ κεφαλὴ καὶ τοῦ μὴ προσέξαντος ἢ χαρισθέντος ὑπαλλήλου καὶ τοῦ προϊσταμένου του.

Ἀκούομεν ὅτι αἱ Κυβερνήσεις παντοῦ στέλλουν καθ' ἑκάστην εἰδήμονας καὶ περιέρχονται καὶ ἐξετάζουν τὰς διαφόρους ἀσθενείας τῶν ἀμπέλων διὰ νὰ ἐννοήσωσιν ἂν ἔχουν φυλλόξηραν ἢ ὄχι διὰ νὰ προλάβουν τὸ κακόν· ἐδῶ σὺ κυρὰ Κυβέρνησις ποῖον ἔστειλες; Μά καλά, ἐκεῖ 'ψηλὰ 'ς τὸν Ὄλυμπον ποῦ κάθεσαι, μὲ μόνον τὸν Μορφέα καὶ τὸν Βάκχον συναναστρέφεσαι; Αὐτοὶ μόνον σοῦ ἤρεσαν, οἱ δὲ ἄλλοι Θεοὶ αἰσθανόμενοι περισσότερον φαίνεται τὸ Ἑλληνίκι των σὲ ἀποστρέφονται καὶ τοὺς ἀποφεύγεις; Ἀλλὰ χάριν τοὐλάχιστον τοῦ φίλου σου Βάκχου προστάτευσε τὰ ἀμπέλια· ἢ δὲν ξεύρει ὁ διλός μας Βάκχος νὰ κατασκευάζῃ πύρρας;

Πύρρας εἴπαμεν καὶ ἐνθυμήθημεν.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὸ Τρώοδος ὑπάρχει τόρα στρατὸς μέχρι 3 χιλ. Τὰ φαγητὰ λοιπὸν τὰ γάλακτα καὶ τὰ γλυκίσματα καὶ πρὸ πάντων ἡ π ύ ρ ρ α κουβαλοῦνται ἐκεῖ καθ' ἑκάστην μὲ καμήλους μὲ ἁμάξας κλ. Εἷς λοιπὸν χωρικὸς ὁ ὁποῖος ἔβλεπε συχνὰ νὰ κουβαλῶνται αἱ πύρραι εἰς τὸ Τρώοδος καὶ εἶδεν ἔπειτα ἄλλο πάλιν φορτίον νὰ πηγαίνῃ ἠρώτησε μὲ ἀπορίαν τοὺς ἀγωγιάτας:

—Εἶντα 'ν τοῦτο βρὲ πάλιν;

—Πύρρα γυιέ μου πύρρα.

—Καταρρραμένον τζαὶ φάουσαν!!! τζαὶ πίννουν την σιὸρ καθ' ἡμέραν;

—Οὔ ου ου! μὴν ἐρωτᾷς. Τὰ παμπόρκα πηγαίνουν τζ' ἔρχονται τζ' ὅλο πύρραις τοὺς κουβαλοῦν.

—Τζαὶ δὲν τζακροῦν σιόρ;

—Χαπάριν δὲν ἔχουν γυιέ μου· πίνουν ποῦ τὴν μιὰν τζαὶ κατουροῦν ποῦ τὴν ἄλλην.

—Ἔ τζαὶ κάλο τοῦτοι ἔν νὰ μᾶς ξεράνουν τοὺς πεύκους οὔλους τοῦ Τρωόδου, τζ' οἱ Ὀρμὰν-μαϊμούνιδες χαπάριν δὲν ἔχουσι, παρὰ καρτεροῦν με 'μένα πότε νὰ κόψω ἕνα παλλοῦκι γιὰ τὸν γάδαρόν μου νὰ μοῦ πάρουν 4—5 λίρας, ποῦ νὰ τοὺς πάρ' ἡ πουμπάρδα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ.

Τὰ ἀφγανικὰ εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν. Ἀφγανοὶ καὶ Ρῶσσοι ἵστανται σχεδὸν ἀντιμέτωποι καὶ ἡ παραμικρὰ ἄν δοθῇ ἀφορμὴ θὰ ἀρχίσῃ ὁ χορός. Ἡ Ρωσσία, ἐνῷ κερδίζει καιρὸν αὐτὴ ἡ ἰδία, φρονεῖ ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Τούρκων παρεμβάλλει ἐπίτηδες προσκόμματα διὰ νὰ κερδήσῃ καιρὸν νὰ καταλάβῃ θέσεις στρατηγικὰς καὶ νὰ ὀχυρωθῇ ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν.

—Χολέρα καὶ ἐν Ματσαλίᾳ. 35 θάνατοι ἐκ χολέρας συνέβησαν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Ἐν Ἱσπανίᾳ 4,379 κρούσματα ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ καὶ θάνατοι 1621.

—Ὁ Ὀσμὰν Δίνια προσπαθεῖ νὰ κυριεύσῃ τὴν Κασσάλαν δι' ἐφόδου. Τὰ "Ἡμερήσια Νέα" λέγουσιν ὅτι εἰς μάχην τινὰ τῆς 30 Ἰουνίου παρὰ τὴν Κασσάλαν ἐφονεύθη ὁ Ὀσμὰν Δίνιας. Τὴν 15ην Ἰουλίου ἡ φρουρὰ τῆς Κατσάλας ἀπέκρουσεν ἰσχυρὰν ἔφοδον Μαγδιστῶν. Λέγεται ὅτι ἐφονεύθησαν Μαγδισταὶ 3 χιλιάδες καὶ ἐκυριεύθησαν ζῶα 2,000.

—Πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐξακρίβωσιν τῶν φρικτῶν ἀποκαλύψεων τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ "Pall Mall" ἐσχηματίσθη ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κανταβρυγίας, τοῦ ἐπισκόπου τοῦ Λονδίνου, τοῦ Καρδιναλίου Μένιγη, τοῦ βουλευτοῦ Σαμουὴλ Μόρλεϋ, τοῦ νομοδιδασκάλου Ράϋδ, καὶ προεδρευομένη ὑπὸ τοῦ Λόρδου Δημάρχου. Ἐξετάσασα δὲ εὗρεν αὐτὰ ἐν συνόλῳ ἀκριβῆ. Τὸ Κοινοβούλιον θ' ἀναγκασθῇ κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον νὰ ψηφίσῃ τὰς αἰτουμένας τρο-

ποποιήσεις εἰς τὴν ποινικὴν νομοθεσίαν περὶ προστασίας τῶν ἀνηλίκων.

—Ἐν τῷ τουρκικῷ ταχυδρομείῳ μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Σμύρνης ἐχάθησαν γράμματόσημα ἀξίας 1500 λιρῶν.

—Ἐγένετο τέλος πάντων ἔναρξις τῆς πληρωμῆς τῶν ἀποζημιώσεων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

—Πέντε πυρκαϊαὶ ἐγένοντο ἐν διαφόροις συνοικίαις τῆς Μόσχας τῇ 13ῃ Ἰουλίου. Ἐν μιᾷ τῇ σημαντικωτέρᾳ αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 300 χιλ. ρουβλια.

—Ἔχει κ' ἡ φαλάκρα τὴν τύχην της. Ζυθοπώλης τις τοῦ Ἀμβούργου φαλακρὸς φαίνεται κ' ἐκεῖνος—ἀφῆκε διὰ διαθήκης ἐτησίαν πρόσοδον ἐκ χιλίων ταλλήρων ἥτις θὰ δίδηται κατ' ἔτος εἰς τὸν πλέον φαλακρὸν συμπατριώτην του. Ἑλλανοδίκαι—ἵνα καὶ τούτους ἀποκαλέσωμεν οὕτω—λέγει ὁ ''Νεολόγος'', θ' ἀριθμῶσι τὰς τρίχας τῶν φαλακρῶν οἵτινες θ' ἀντιποιῶνται τοῦ γέρατος. Ἐὰν δέ ποτε παρουσιασθῇ τις μηδὲ τρίχα σώζων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, οὗτος θὰ λαμβάνῃ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιον, οὗ οἱ τόκοι θ' ἀμείβωσι κατ' ἔτος τὴν φαλάκραν του.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Κυρὰ Κυβέρνησις!

Καὶ πάλιν πρὸς σὲ στρέφω τὸ βλέμμα μου, διότι σ' ἀγαπῶ. . . ξεύρεις σὺ πόσον. Ἐκεῖνο τὸ σφαγεῖον τῆς Λευκωσίας εἰς τὸ μέρος τὸ ὁποῖον ὑπάρχει δὲν βλάπτει τὴν ὑγείαν τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου Καϊμακλίου τοῦ ὁποίου, ὡς καὶ ὅλων τῶν μερῶν ἐκείνων, παντοτεινὸς σχεδὸν ἄνεμος καὶ μάλιστα τώρα τὸ καλοκαῖρι εἶνε ὁ δυτικός; Οἱ κάτοικοι σἰσθάνονται τὴν βρώμαν πάντοτε ποῦ τοὺς τὴν κουβαλεῖ ὁ ἀέρας τὸν ὁποῖον περιμένουν μὲ τέσσαρα'μμάτια νὰ τοὺς δροσίσῃ, καὶ εἶνε βέβαιοι ὅτι ἀπὸ ἐκεῖ προέκυψαν ὅλαι αἱ βαρεῖαι θέρμαι καὶ ἀσθένειαί των φέτος καὶ σοῦ τὸ ἀνέφεραν καὶ ὅμως ἔπαιξες τ' αὐτιά σου. Ἂν ἦτο φόρος ἢ πρόστιμον καὶ νὰ δῇς πῶς ἔτρεχες· ἐπειδὴ ὅμως πρόκειται περὶ τῆς ὑγείας ἑνὸς μεγάλου χωρίου εἰς τὸ ὁποῖον μάλιστα δὲν κατοικοῦν Ἄγγλοι, ἀδιάφορον λέγεις. Μὰ σὲ παρακαλῶ κινήσου κομμάτι νὰ καταλάβωμεν κ' ἡμεῖς ποῦ εἶνε τὸ Εὐρωπαϊλίκι σου, διότι δὲν τὸ εἴδαμεν ἀκόμη.

———

Κύριον Δημαρχεῖον.

Μὰ τί τρέχει παρακαλῶ καὶ; 'σὰν νὰ ἐχάθη ἡ ζωὴ ἀπὸ ἐκεῖ μέσα; Νὰ μὲ συγχωρῇτε, διότι σᾶς ἐπισκέπτομαι συχνὰ ὡς φίλος· καὶ μολονότι εἶνε πολὺ βαρεῖα ἡ ἐπίσκεψίς μου ἀλλὰ τὸ χρέος μου κάμνω. Πῶς δὲν ἐξετάζετε νὰ δῆτε καὶ σεῖς τί ἄθλιον σκούπισμα κάμνουν οἱ σκουπισταὶ καὶ ὅτι μετὰ τὸ σκούπισμα εἶνε ἀνάγκη μαρτύρων ἄν ἔγεινε τοιοῦτον; καὶ τί πρῶτον τί δ' ὕστατον εἴπω; Σᾶς ἐχαλάρωσεν ὀλίγον τὰς χορδὰς ἡ Κυβέρνησίς μας ἕνεκεν τῆς φιλελευθερίας της [Ζήτω] καταργήσασα τὰ καντάρια τὰ ὁποῖα ἦτο ἡ ζωὴ τοῦ Δημαρχείου, ἀλλ' ἐσεῖς ἀδελφε ἐξεκουρδίστητε τέλεια. Τί ἐπάθετε ἀδελφὲ θάρρος, διότι ἔχετε ἀκόμη πολλὰ νά . . . πράξετε καὶ πολλὰ ν' ἀκούσετε· νά· προσέξατε ἐδῶ.

———

Φίλη Σάλπιγξ

Ἐχαλάσθη ὁ σωλὴν τοῦ νεροῦ μου· ἄρά γε τὸ Δημαρχεῖον δὲν μοῦ στέλλει τὸν τεχνίτην ὡς τὸν ἔστειλε καὶ εἰς τὴν τζαμὴν νὰ μοῦ τὸν διορθώσῃ ὡς τὸν ἐδιώρθωσεν ἐκείνης καὶ νὰ τὸν πληρώσῃ τὸ π τ ω χ ὸ ν , τ ὸ ο ἰ κ ο ν ο μ ι κ ὸ ν Δημαρχεῖόν μας ὡς τὸν ἐπλήρωσε καὶ διὰ τὸ ἔργον τῆς τζαμῆς; Ἐρωτήσατε παρακαλῶ καὶ εἰδοποιήσατέ με.

29 Ἰουλίου 85. Εἷς πολίτης".

———

Φίλε Σαλπιγκτά.

Ἐν νὰ σοῦ γράψω κἄτι τι μὰ νὰ μὲ συγχωρῇς ἂν δὲν τὰ καταφέρω καλά, διότι ἡ τζεφαλή μου ἔν ζαλισμένη ποῦ τὰ σούσματα ποῦ τῆς ἔκαμεν ἕνας Χριστοδουλῆς κοπέλλι τοῦ Ν. Λοϊζίδη ποῦ τὴν Λευκωσίαν. Ἐπέρνουν φίλε μου καλί μου ἀπὸ τὸ μαγαζίν του κ' ἦλθεν κ' ἐκεῖνος ἄρπαξεν τὸ ἕνα μου χέρι καὶ μὲ τὸ ἄλλο ἔπιανεν τὴν κεφαλήν μου καὶ τὴν ἔσουζεν καὶ μοῦ ἔλεγεν ὅϊ τὸ φέσιν μου δὲν ἔν καλὸν ὅϊ ξεύρω 'γὼ εἶντα 'ν ποῦ λάλει. Βρὲ γυιέ μου —λαλῶ του—ἄφησ' με καὶ ἔν νὰ πάγω 'ς τὴν δουλειάν μου· ἐγὼ ἄλλα ξημάρκα 'σὰν ἐσᾶς τοὺς χωραίταις δὲν μπορῶ νὰ κάμω· ἐκεῖνος τίποτε φίλε μου. Τέλεια ὕστερα ἔπιασεν τὸ φέσι μου καὶ τὸ 'πέταξεν χαμαὶ καὶ ἐχαχχάνιζεν 'σὰν τὴν μαϊμοῦναν. Τώρα ξεύρω 'γὼ εἶντα βουζουνόπατσοι τοῦ 'πρεπαν ἀμμ' εἶντα νὰ πῇς. Γράφω σού το λοιπὸν τώρα ἐσὲ, 'ποῦ καθὼς μοῦ εἶπαν δὲν σ' ἀρέσκουν τούταις ἡ δουλειαῖς, τζαὶ κάμε καλά. ''Ξεύρεις με''.

Λευκωσίᾳ τῇ 1 Αὐγούστου 85.

———

Ἐλλείψει χώρου δὲν κατεχωρίσθη ἡ κατωτέρω εἰς παρελθόντα φύλλα διὸ αἰτούμεθα συγνώμην παρὰ τοῦ ἐπιστείλαντος.

Λάρνακι τῇ 18 Ἰουλίου 1885.

Κύριε Σαλπιγκτά.

Οὐδόλως ἠπόρησα ἀναγνοὺς τὰς ὕβρεις δι' ὧν ὁ ''Χωριάτης'' ἐστόλισε τὸ πρὸς ἀπάντησιν δηθεν τῶν ὅσων ἔγραψα διάφορόν του, διότι τοιοῦτον εἶνε τὸ θεμέλιον ἐφ' οὗ βασιζόμενος ὑπηρετεῖ τὰ σ υ μ φ έ ρ ο ν τ α τ ῆ ς π α τ ρ ί δ ο ς τ ο υ . Ἅπαντῶ οὖν αὐτῷ τελευταῖον, αἰτούμενος συγνώμην, ἂν δὲν δύναμαι νὰ δκνεισθῶ λέξεις ἐκ τοῦ ε ἰ δ ι κ ο ῦ λεξικοῦ του.

Ἄνευ μακροῦ προοιμίου λέγω αὐτῷ κατὰ πρῶτον ὅτι εἶνε ἐλεύθερος νὰ καυχᾶται ὅσον θέλει, ὅτι γνωρίζει νὰ πλέκῃ καλά-θεια ἐπαίνους, ἄνευ ὅμως τῆς ἀξιώσεως τοῦ νὰ τοὺς ἐπιδοκιμάζουν ὅλοι· δεύτερον τὸν παρακαλοῦμεν νὰ βάλῃ ὀλίγον τὰ φτιά του πίσω του, διὰ ν' ἀκούσῃ ἂν εἶνε εἷς μόνος ὅττις ἀπεδοκίμασε τοὺς περὶ ἐξετάσεων ἐπαίνους του. Τότε θὰ βεβαιωθῇ ὅτι δὲν ἀντεπεξερχόμεθα καθ' ὅλων τῶν κατοίκων Σκάλας καὶ Λάρνακος [ὡσεὶ παρῆσαν ἅπαντες εἰς τὰς ἐξετάσεις] οὔτε πολεμοῦμεν γενικῶς τὴν κρίσιν ἁπάντων. ὡς λέγεις, διότι δὲν ''ἠπατήθησαν πάντες ὡς ἀγράμματοι ἢ ἐψεύσθησαν'' ὡς οὗτος λέγει, ἀλλὰ καὶ ἕτεροι, ὧν ἡ γνώμη ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε βαρυτέρα τῆς ἰδικῆς του, [καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν του] ἀπεφάνθησαν ὡς ἡμεῖς. Τὰς δὲ ὀλίγας ἐλλείψεις παρεβλέψαμεν, διότι ἀποβλέποντες εἰς τὸ γενικὸν εὕρομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐγένοντο ἀρκεταὶ πρόοδοι καὶ ὡμολογήσαμεν τοῦτο καὶ ἐφάνημεν πολὺ ἐπιεικεῖς ὅσον καὶ ἡ εὐγενία σου· ἐὰν δὲ δὲν ἐδείκνυσο τόσον ὑπερβολικὸς εἰς τοὺς ἐπαίνους, ὅσον αὐστηρὸς ἐφάνης πρὸς τὴν διδάσκαλον τῆς Σκάλας, δὲν θὰ ἐγράφομεν τίποτε. Διότι κἂν διαρραγῇς φωνάζων ὅτι ὁ ''Χωριάτης'' οὐδὲν ἀνέφερε περὶ τῶν ἐξετάσεων τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας καὶ ἀποκαλῶν ἡμᾶς διὰ τοῦτο ψεύστας, ὁ 31 ἀριθμός του διαψεύδει σαφῶς τὸν 35 καὶ μαρτυρεῖ ὅτι δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ ψεῦσται. Ἀλλ' ὡς φαίνεται, ὁ Αἴσωπος ''Χωριάτης'' κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀπὸ τὸν θυμόν του βέβαια, ἔβαλε κατὰ λάθος τὸ δισάκκιόν του ἀντίστροφα καὶ ἡ ὄπισθεν πήρα εὑρίσκετο ἔμπροσθέν του. Ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται τὸ πρᾶγμα· καὶ δὲν εἶνε μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ τῆς κολακείας προτέρημά του ζητεῖ νὰ μᾶς φορτώσῃ. Ἀλλά, πρὸς Θεοῦ, εἰς τί συνίσταται ἡ κολακεία ἡμῶν πρὸς τὴν δεσποσύνην Παγκάλου; Εἰς τὸ ὅτι ὠνομάσαμεν αὐτὴν πρωτοβάθμιον διδάσκαλον τῆς νέας; μεθόδου ἢ πρωτόπειρον; Ἀλλὰ τότε, μὰ τὴν ἀλήθειαν, εἶνε ἐπίσης κολακεία καὶ τὸ νὰ εἴπῃ τις ''Ὁ κ. Χ. Κουππᾶς συντάκτης τοῦ ''Χωριάτου'' κτλ. κτλ.''

Τί δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ ὅσων ἀπαντᾷ εἰς τὴν παρατήρησίν μας ἐπὶ τῆς διατριβῆς τῶν γονέων περὶ τοῦ πατόγου ὃν ποεῖ δημοσιεύων καὶ ἑτέραν ὁμοίαν, καὶ εὐχαριστήριον, καὶ, καί.; Εὐφυῶς τὸν παρέβαλέ τις πρὸς ἄνθρωπον ὅστις ἀφοῦ κλάσῃ ζητεῖ νὰ μιμηθῇ τὸν ἦχον τοῦ πόρδου του ἢ διὰ τοῦ ποδός του ἢ διὰ τῆς καρέκλας του ἵνα πεισθῶσιν οἱ παρόντες ὅτι καὶ ὁ πρῶτος ἦχος ἦτο ὅμοιος τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου. Ἐὰν ἔχῃ πάλιν δεκάδα τινὰ μόνον ὑπογραφῶν ἐκ τῶν 100 περίπου γονέων τὸν παρακαλοῦμεν νὰ μὴ τὰς δημοσιεύσῃ.

Ταῦτα διὰ τελευταίαν φοράν, διότι ἡμῶν τὸ ἐπάγγελμα δὲν εἶνε τοῦτο.

Ὁ ἀμερόληπτος.

Η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ.

(συνέχεια)

ΑΣΜΑ Γ'. (ὑπὸ Η. Συνοδινοῦ.)

ΠΑΝΤΟΥ ΠΑΝΤΟΥ ΕΧΘΡΟΙ ΜΑΣ.

Τὴν ἔξοχον διάνοιαν συκοφαντ' ἡ μωρία
Τὸν φθόνον πάντα προκαλεῖν τὸ κάλλος καὶ ἡ ρώμη·
Τοῦ ρόδου εἶνε δυστυχῶς πικρὰ ἡ ἱστορία·
Σκληροί, ἀλλ' ἀπαράβατοι, τῆς φύσεως οἱ νόμοι.
Τῶν ἐθνοτήτων ἡ Ἑλλὰς πασῶν μᾶλλον ὡραία,
Θὰ ἦτο τύμβος πρὸ πολλοῦ, ἂν δὲν ἦτο γενναία!

Στραφῆτε πέριξ, Ἕλληνες!.. Παντοῦ, παντοῦ ἐχθροί μας!
Ὁ γαλανός μας οὐρανὸς ἑτάφ' ὑπὸ νεφέλας,
Βορβόλακες, διέρχονται οἱ ἔνδοξοι καιροί μας.
Θυέλλας ἐξ ἀνατολῶν, ἀπὸ δυσμῶν θιέλλας!
Κατακλυσμὸν ἐκ τοῦ Βορρᾶ τὰ πάντα προαγγέλλουν,
Κ' αἱματωμένας ἤρχισαν ψεκάδας νὰ μᾶς στέλλουν.

Μαζὺ μὲ τὴν Ἑλλάδα μας καὶ μὲ τοὺς πάλαι χρόνους
Τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ παρῆλθον οἱ αἰῶνες.
Οἱ γίγαντες ἐξέπνευσαν εἰς νάνους ἀπογόνους,
Τῆς Ρώμης διεδέχθησαν τοὺς ἀετοὺς ταῶνες.
Ἐπὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς παραλλαγὴ ὁποία!
Μὲ τὴν Μεσόγειον ζητεῖ ν' ἀναμιχθῇ Κασπία.

Ἀφ ὅτου ἐνεφώλευσεν ἡ Ἄρκτος εἰς Εὐρώπην,
Ὅ,τι ὡραῖον κ' εὐγενὲς ἀπώλεσεν ὁ κόσμος.
Τέρατα βλασφημόγλωσσα σκηνώνουν εἰς Ροδόπην
Καὶ μὲ τὸ κνοῦτο τρέχουσι βανδάλως καὶ ἀκόσμως,
Τῆς ἀρετῆς καὶ τρόπαια καὶ τύμβους νὰ σαρώσουν
Κ' ἐπὶ τὸ κτηνωδέστερον τὸν κόσμον ν' ἀλλοιώσουν.

Ἐπάρατος ὅστις λαός, Ρωσσία, σ' ἀγαπήσῃ,
Ρωσσία τοῦ δεσποτισμοῦ, ἀγέλη λαοκτόνων,
Τίς μὴ προδότης Ἕλλην, τίς ποτὲ θὰ λησμονήσῃ,
Ὅτ' εἶνε ἀδιάλλακτος αὐτὸς ὁ Ρῶσσος μόνον
Σ' ἀρέσει τὸ Βυζάντιον; Κ' ἐν τῇ διασπορᾷ σου
Αὐτὰ θὰ σὲ παρηγοροῦν τὰ φροῦδα ὄνειρά σου.

Ὦ! πλέον δὲν μᾶς ἀπατᾷς, ὁμόθρησκος Ρωσσία!
Ἑλληνοκτόνον τοῦ Ὀρλὼφ μᾶς ἀπωθεῖ τὸ φάσμα.
Τῶν δέκα μυριάδων μας Ἑλλήνων ἡ θυσία
Εἶναι τὸ μυριόστιχον τῆς ἀρετῆς σου ἆσμα.
Ἀφ' οὗ τοσαύτας δι' ἡμῶν ἐπωφελήθης νίκας,
Ἐκμεταλλεύθης καθ' ἡμῶν τὰς μεθ' ἡμῶν συνθήκας. (1)

Παρῆλθεν ὁ καλὸς καιρός, ὁπότε ὡς νηπίων,
Εὔπιστον τὸν ὁμόδοξον λαόν μας ἀπεπλάνας
Κ' εἰς τὴν ἀγχόνην ὤθωνες διὰ χρυσῶν ἀμφίων.
Μὲ τῶν Βουλγάρων σήμερον τοὺς ὀγκηθμοὺς παιᾶνας,
Καὶ διὰ τῆς Μογγολικῆς τοῦ πρώτου Πέτρου σφύρας
Θραῦσον τοῦ Βυζαντίου μας τὰς θεοκτίστους θύρας.

Προχθὲς εἰς Φιλιππούπολιν ἐπαίχθ' ἡ πρώτη πρᾶξις
Τῆς φονικῆς πολιτικῆς, καὶ τὰ ἐκβράσματά σου,
Ἄτινα μετὰ τῶν Κρατῶν κατόρθωσας νὰ τάξῃς,
Ἔδειξαν τὰ φιλάνθρωπα, τ' ἀβρὰ αἰσθήματά σου·
Καὶ δι' αὐτῶν, πλὴν παρὰ σοῦ ὁ ἄναξ μας ὑβρίσθη,
Κ' ἡ μισητή σου πάντοτε σημαία μας ἐσχίσθη.

Ἡ δόξα ἐπαξία σου, ἀγρία Πανσπερμία!
Ἀξία τοῦ πολιτισμοῦ τὸ σύμβολον νὰ σχίζῃς!

Κατὰ γερόντων καὶ βρεφῶν ἡ νίκη σου Καδμεία!
Φυλὴ τοὺς εὐεργέτας σου πλασμένη νὰ λογχίζῃς·
Ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸν οὐδόλως φωτισθεῖσα,
Καίτ' ὑπὸ τοῦ ἁγίου μας Κυρίλλου βαπτισθεῖσα!

Ἐν ᾧ ἔτι ἐώρταζες τὴν χιλιετηρίδα
Τῶν Θεσσαλονικέων μας ἁγίων, ὧν συγχρόνως
Ὡς σλαυϊκοῦ φυλετισμοῦ τὴν θείαν των πατρίδα
Σκληρῶς ἐσυκοφάντησες καὶ ὕβρισες ἀπόνως,
Τὴν χιλιετηρίδα των ἐνῷ ἔτι ἐτίμας,
Τὸ ἔθνος των ὁ ὄχλος του ἐλίθαζ' εἰς τὰς ρύμας.

Ἐὰν δὲν ἦσο βάρβαρος, Ρωσσία, θὰ σ' ἠρώτων.
"Γνωρίζεις τῆς ἑλληνικῆς σημαίας τὴν ἀξίαν;"
Πλὴν ἐκ βαρβάρων ἡ Ἑλλὰς δὲν πάσχει ἤδη πρῶτον·
Πρὶν γίνουν ἔθνη αἱ φυλαὶ τὴν εἶδον Γαλαξίαν,
Παρηγορίας ἄγγελον εἰς τὰ δεσμὰ τὴν εἶδον
Καὶ χαραυγὴν προσδοκιῶν ἀπὸ τῶν καταιγίδων.

(ἀκολουθεῖ)

(1) Τίς Ἕλλην, τίς ἄνθρωπος ἀγνοεῖ τὴν διαγωγὴν τῆς Ρωσσίας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς Β' Αἰκατερίνης, ὡς καὶ τὴν ὁποίαν ἐν Ἀδριανουπόλει ὑπέγραψε συνθήκην μετὰ τῶν Τούρκων τῷ 1769, ἀφεθέντων νὰ κρεουργηθῶσιν 102,000 Ἑλλήνων ἐν Πελοποννήσῳ, ἐγερθέντων παρὰ τοῦ Ρώσσου ναυάρχου Ὀρλὼφ κατὰ τῶν Τούρκων, μέχρις οὗ κατώρθωσεν ὅ,τι ὑπὲρ ἑαυτῆς ἡ Ρωσσία παρὰ τῆς Τουρκίας ἐζήτει.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ Λεμησσοῦ.

(λίρα Ἀγγλίας Γρ. 132.)

Κρασία ἄπισσα γρ.	210—214
,, συνήθη γερά,,	195—205
,, κόκκινα καὶ ξυνισμένα	170—185
Ρακὴ σοῦμα ἡ ὀκὰ παρ.	65—68
σῖτος (Λευκ. λίρ. 182.) Γρ.	22—25.
κριθὴ ,, ,,	11—12.

Λύσις τοῦ 73 αἰνίγματος.

Ὁ "θρῆνος" συνοδεύεται μὲ κοπετοὺς καὶ πόνους·
κι' ὁ "Ρῆνος" μὲ τὸ ρεῦμά του διδει καρποὺς ἀφθόνους.

Λεμησσῷ Αὐγούστου 14. Μ. Ι. Εὐθύβουλος.

Λύσις τοῦ γαλλικοῦ Fard—Eau.

Λυτὴρ ἀμφοτέρων καὶ ὁ κ. Γ. Κάρταλις ἐν Λεμησσῷ.

Αἴνιγμα 74

Μὲ τὴν κεφαλὴν ποῦ ἔχω μὲ φιλεῖς καὶ σὲ φιλῶ
ἀλλ' ἂν ταύτην ἀφαιρέσῃς
κ' ἐκ τῶν σπλάγχνων μ' ἄλλην θέσῃς
τότε βέβαια εἰς μάχας τοὺς ὁπλίτας ὁδηγῶ.

Λεμησσῷ Π. Χριστοδουλίδης.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΚΑΩΣΤΑΙ ΔΙΑ ΡΑΨΙΜΟΝ.

Οἱ θέλοντες νὰ ράπτωσι μὲ κλωστὴν καλῆς ποιότητος καὶ δυνατὴν πρέπει νὰ παρατηρῶσι τὴν μάρκαν τοῦ κατασκευαστοῦ ἐπὶ ἑκάστου καρουλλίου, διότι ὑπάρχουσι πολλαὶ κακαὶ ποιότητες κλωστῶν καὶ οἱ καταναλωταὶ μὴ γνωρίζοντες νὰ διακρίνωσιν αὐτὰς ἐκ τῆς μάρκας τοῦ καρουλλίου, συγχίζουσι καὶ τὰς καλάς.

Ἡ καλλιτέρα ποιότης διακρίνεται ἐκ τοῦ ὀνόματος Ι. καὶ Π. Κόατζ, ὅπερ ἔχει ἐπὶ τοῦ ἑνὸς μέρους τοῦ καρουλλίου, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλου μίαν ἅλυσιν ἐν εἴδει δακτυλιδίου. Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἡ μάρκα αὕτη εἶνε δοκιμασμένη καὶ προτιμᾶται παντοῦ καὶ πάντοτε, ἕκαστος δύναται νὰ κάμῃ τὴν δοκιμὴν εὐκολώτατα.

Ὁ Κος. Φίλιππος Χρ. Λαμπῆς μετακομίσας τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του «ἡ Λεμησσὸς» εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 143 καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ὁδῷ καὶ ἀγορᾷ κείμενον μαγαζεῖον, εἰδοποιεῖ πάντας, ὅτι διαφόρων εἰδῶν καὶ καλλίστης κατασκευῆς γλυκίσματα πωλεῖ χονδρικῶς καὶ λιανικῶς εἰς συγκαταβατικωτάτας τιμὰς, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ Ζαχαροπλαστεῖόν του ἐξέρχονται κατὰ πάντα εὐχαριστημένοι.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου ἡ ΚΥΠΡΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ἐν Λευκωσίᾳ.